

Pořad bohoslužeb pro
Železný Brod
a celý farní obvod.

Pořad bohoslužeb:

Úterý - Železný Brod v 18.00

Středa - Železný Brod v 18.00

Čtvrtek - Držkov v 16.00
- Železný Brod v 18.00

Pátek - Železný Brod v 18.00

Sobota - Zásada v 16.00
- Bzí v 18.00

Neděle - Železný Brod v 8.30
- Loučky v 11.00
- Krásná v 16.00

**Biblická a katechetická
hodina
konají se ve středy
v Železném Brodě
po večerní mši svaté
od 18.45.**

Biblické hodiny:

středa 31. října
středa 28. listopad

Katechetická hodina

středa 14 listopad.

*Kdybys byl přijal korunu a meč,
pak bychom se ti s radostí
podířdili.*

*V jedné jediné ruce by tak byla
sjednocena moc nad těly
a dušemi a zavládla by vláda
věčného míru.*

*Ty jsi ale tuto příležitost nevyužil...
Nesestoupil jsi z kříže, jak ti bylo
s křikem a posměšky*

*doporučováno: Sestup z kříže
a uvěříme, že jsi Syn Boží.*

*Nesestoupil jsi, protože jsi lidi
nechtěl učinit otroky pod tíhou
tohoto důkazu,*

*protože požaduješ svobodnou
lásku a ne lásku vynucenou.*

Dostojevskij, Bratři Karamazové

Železný
Brod

Bzí

Držkov

Krásná

Klokočské
Loučky

Křesťanské zjevení vylučuje reinkarnaci a hovoří spíše o naplnění

Když svatý Pavel mluví o narození Syna Božího, říká, že se tak stalo „v plnosti času“ (Gal 4, 4). Skutečně se čas naplnil, protože skrze vtělení Bůh vstoupil do dějin lidstva. Věčnost vstoupila do času: jaké větší „naplnění“ může ještě být? K jakému jinému „naplnění“ by mohlo dojít? Byly vymyšleny tajemné kosmické cykly, v nichž prý se věčně opakují dějiny veškerenstva a hlavně člověka. Člověk vzhází ze země a do ní se také navrácí (srov. Gn 3, 19): to je při pohledu na věc zjevné. Ale v člověku je neuhasilná touha žít věčně. Co si má myslet o životě po smrti? Spekulovalo se také o různých formách reinkarnace: jak člověk prožil předchozí život, tak prý bude prožívat další, buď lepší nebo horší, až dosáhne úplného očistění. Tato víra, pevně zakořeněná v některých východních náboženstvích, může mimo jiné naznačovat, že člověk si nechce připustit s klidnou myslí neodvolatelnost smrti. Je přesvědčen, že jeho přirozenost je nutně duchovní a nesmrtelná.

Křesťanské zjevení vylučuje reinkarnaci a hovoří spíše o naplnění, jehož má člověk během jednoho života na zemi dosáhnout, jak je k tomu vybízen. Naplnění svého vlastního osudu dosáhne ovšem člověk tak, že upřímně daruje sám sebe, a tento dar se může uskutečnit jedině v setkání s Bohem. Člověk tedy nalézá svou plnou dokonalost v Bohu: to je Kristem zjevená pravda. Člověk se naplňuje v Bohu, který mu vyšel vstříc skrze svého věčného Syna. Díky tomuto příchodu Boha na zem dosáhl lidský čas, započatý stvořením, své plnosti. „Plnost času“ je ve skutečnosti pouze věčnost, ba dokonce - ten, který je věčný, totiž Bůh. Vzkročit do „plnosti času“ proto znamená dospět ke konci času a překročit jeho hranice, abychom v Boží věčnosti získali jeho naplnění.

Tertio millennio adveniente, 9

Máte strach ze smrti?

„Máte strach ze smrti?“ zeptal jsem se. Má otázka Matku Terezu překvapila. Na okamžik se mi zadívala do očí, a pak se nahlas rozesmála.

„Ne, vůbec,“ prohlásila. „Umřít znamená vrátit se domů. Copak máte strach vrátit se domů ke svým drahým? Okamžik smrti nedočkavě očekávám.

Tam nahoře najdu Ježíše a všechny lidi, kterým jsem se v tomto životě snažila dát lásku. Sejdu se tam s dětmi, které jsem se pokoušela zachránit a které mi umřely v náručí a považovaly mě přítom za svou maminku. Najdu tam všechny chudé, kterým jsem pomohla, umírající, kteří vydechli naposledy v domě, který jsem pro ně v Kalkatě postavila. Budou tam prostě všichni lidé, kteří mi na této zemi byli drazí. Takže to bude nádherné setkání, nemyslíte?”

Oči se jí při těch slovech třeptily překvapivým klidem a štěstím. Mezitím jsem dosnídal. Matka Tereza sklídila nádobí na ták a stáhla ze stolku ubrus, který předtím rozprostřela. Ve dveřích se objevila mladá sestra a Matka jí ták podala. „Tak a teď se můžeme vrátit k rozhovoru, který jsme posledně přerušili,“ řekla.

Renzo Allegri „Matka chudých“

Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých,

pak také víme,

že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše,

přivede spolu s ním k životu. ...

A pak už navždy budeme s Pánem.

1Tes 4,14.17

Omskokatolická farnost di kanství Železný Brod
Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: 483 389 223
Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Klokočské Loučky, Krásná
Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Miroslaw Mateňko, MS

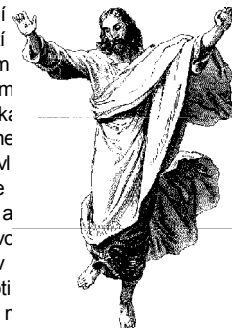
Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farabrod@volny.cz,
můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Co znamená být svatým dnes

Svatí mezi námi jsou lidé, kteří následují Krista v duchu a prostředí dnešní doby. Svátí mezi námi nejsou nápadní extrémním oblečením, účesem, vyzývavým chováním vyhlášováním zbožných prúpovědek a odřiků citátů z bible. Tak se chovají spíše nemocní ne lidé. Svátí mezi námi, jsou-li nápadní, pak v k druhým, svědomitostí v práci. Tím, že je spolehnutí. Nemluví příliš s lidmi o Bohu - a víc s Bohem o lidech, mezi nimiž žijí. Znají své z osobního přesvědčení. Vědí, proč věří v a umějí odpovědět na běžné námitky proti Dnešní svatý je klidás, který běžné denní řeší spíš žertem a s humorem než rozčilováním.

nad všemi událostmi světa je Bůh, který i zlé umí obrátit v dobré těm, kdo v něj důvěřují. Svátí mezi námi nekritizuje lidi kolem sebe, neodsuzuje, ale snaží se je pochopit a pomoci jim. Když mluví, tak mluví o něčem, neplácá o ničem, jen aby se klábosilo. Ví, že povídanost je známku slaboduchosti. Nikdy neslibuje něco, o čem ví, že by to nemohl splnit. Před druhými se nevytahuje a snaží se mluvit co nejméně o sobě. Na druhé nežalí.

Nevšímá si toho, co o něm říkají druzí za jeho zády. Když mu někdo vytkne chybu, přemýšlí, jak ji napravit, má-li ji opravdu, nebo co dělat, aby nepůsobil špatným dojmem, když tu chybu nemá. Nikdy se nehádá, i když ví, že pravdu má on. Řekne své mínění a to stačí. Nikomu své mínění nevnucuje. Působí na druhé svým příkladem, svou osobností. Denně setřásá vše staré. Snaží se denně vytvořit ze sebe lepší typ člověka, lepší podobu křesťana.

Poslední poznávací známku světců mezi námi je, že všechny tyto krásné zásady sice přijali za zásady svého denního života, ale ještě se jim nedaří zachovávat je vždy denně. Ještě klopytají, ještě chybují. Ale z klopytnutí si nic nedělají. Vědí, že svatost spočívá v neustálém začínání.

Vědí, že i ti největší světci jsou omilostnění hříšníci - tedy lidé jako my. Tato poznávací znamení světců dnešní doby otvírají dveře k cestě k svatosti i nám, nám všem. Ještě jednou si radostnou zvěst slavnosti VŠECH SVATÝCH zopakujeme: *Svatí nejsou svatí proto, že by nikdy neklesli. Jsou svatí proto, že po každém pádu vždy znovu povstali k novému úsilí!*

Ladislav Simajch

Během listopadu se modlíme za spásu drahých zemřelých. Co je to SPÁSA?

V biblickém jazyce - hebrejštině, „spása“ znamená vytržení z nebezpečí smrti, naplněný život, osvobození, vykoupení, vyléčení, ochranu, vítězství, pokoj.

POTŘEBUJE ČLOVĚK „SPÁSU“? Bible odpovídá: „Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“. A „následkem hříchu je smrt“. „Bůh ale chce, aby se všichni lidé zachránili.“ (srov. Řím 3,23; 6,23; 1Tim 2,4)

Co znamená hřích, z něhož má být člověk zachráněn, „spasen“? „Hřích je sebevraždou, neboť vrahem není nikdo jiný, než já sám“ (Michael Marsch). Hřích, který má nejrůznější podoby pronikající všemi oblastmi lidského života, je v podstatě rozhodnutím, že si „vystačíme sami“. Pochází z nedůvěry v Boha a z přesvědčení, že nám chce cosi odepřít. Hřích vytváří nepřekonatelnou propast mezi člověkem a Bohem. Hřích odděluje od Boha - zdroje života, je Boží urážkou, vzpourou proti němu. Když někdo vypije jed, stává se smrt logickým důsledkem takového jednání. Tak je tomu i s hříchem, jenž usmrcuje celého člověka: usmrcuje vztahy, lásku, naději, radost, způsobuje rozbroje, nepokoj, nemoci a smrt... Bůh ale chce, aby každý člověk žil plnohodnotný život. (sv. Ez 18,23) Proto lidem nabízí plán spásy.

KŘESTANSKÁ ZVĚST O SPÁSE. Ježíš Kristus je mostem mezi nebem a zemí. (Pavel VI.) Všechna náboženství se snaží překonat následky hříchu a stavět tak všemožné mosty přes propast, která člověka dělí od Boha. Avšak překlenout tuto propast není v lidských silách! Jediným mostem přes tuto propast bylo úplné zachování desatera. Avšak žádný člověk ho není schopen zcela naplnit. Desatero tak člověka z hříchu jen usvědčuje... Do této situace vstupuje Bůh. Naplňuje starozákonní zaslíbení skrze Ježíše Krista, jehož jméno v hebrejštině znamená „Bůh je spása“.

Ježíš, Bůh i člověk zároveň, přijal na kříži veškeré důsledky hříchu - včetně smrti (sv. 1Petr 3,18). Zemřel a byl pohřben. V poutech smrti ale nezůstal, Boží mocí byl vzkříšen! (sv. 1Kor 15,4) Tak zničil a překonal moc smrti a její příčinu - hřích. Ježíš takto umožnil každému člověku spásu - záchranu. Otevřel lidem novou a definitivní cestu k naplnění života - cestu k Bohu. A on, který se sám nazval „cestou“ (Jan 14,6), pak jako první po této cestě prošel.

SPÁSA PRO KAŽDÉHO. „U Boha je tvá spása a sláva, tvá pevná skála: tvé útočiště je v Bohu. Lidé doufejte v něho v každé době, před ním vylejte své srdce, Bůh je naše útočiště!“ (sv. Ži 62) Ježíše, Boha spasitele, můžeme zvát do každé naší životní situace, zvát ho do všeho, čím jsme a čím žijeme... Tato příležitost se nám skýtá v každé chvíli našeho života, neboť Bůh nám ústy Písma svatého - Bible praví: „Nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!“ (2Kor 6,2)

JAK SPÁSU PŘIJÍMAT? „Spásu dám tomu, kdo po ní touží, praví Bůh.“ (sv. Ži 12,6) Každý člověk je Ježíšem Kristem vykoupen, spasen. Ne každý to ale přijímá... Jak spásu přijmout radí Boží slovo: „Čiňte pokání a věřte evangelium“ (Mk 1,14), „obraťte se a každý z vás at se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů“. (Sk 2,38)

Konkrétní kroky:

- **činit pokání** - to znamená obracet se od falešných cest a pomíjivých jistot k Bohu. S ním pak konzultovat celý svůj život.

- **věřit evangelium** - evangelium „je moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří“. (Řim 1,16) A věřit neznamená jen o Bohu a jeho spáse vědět, ale žít z toho, spoléhat se... (sv. Žid 11; Sk 16,31)

- **přijmout křest** - křtem se člověk spojuje s Ježíšem, který na sebe přijal náš lidský úděl: smrt - následek hříchu. Křtem ale též přijímáme Ježíšův Božský úděl: vzkříšení - vítězství nad smrtí a hříchem. (sv. Řim 6,4)

- **přijímat odpuštění** - „Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští“. (1Jan 1,9)

- **žít ze křtu** - jsme spaseni zdarma, ne za své skutky. (sv.Řim 3,23) Naším úkolem ale je tento dar spásy přijmout a rozvíjet, pracovat tak na „dovršení své spásy“ (Fil 2,12), nechat se vést Božím slovem (sv. Jak 1,21; 2Tim 3,15), posilovat svou víru modlitbou, ve společenství církve, účasti na svátostech a přinášením ovoce dobrých skutků (sv. Jak 2,14).

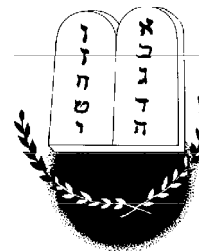
Neexistuje žádná oblast v životě člověka, do které by Ježíš (= „Bůh je spása“) nemohl vstoupit jako spasitel, jako ten, kdo vytrhuje ze smrti, jako ochránce a zachránce, jako osvoboditel, jako ten, kdo vykupuje z každého zajetí, jako ten, kdo léčí, kdo nade vším vítězí a jako ten, kdo uděluje pokoj, radost a plnohodnotný život bez konce.

V Ježíši Kristu je spása (viz Sk 4,12)! Díky němu život člověka nekončí a dochází naplnění. On sám nám vychází vstříc.

Desatero Božích přikázání podle Bible a Katechismu

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

1. Nebudeš mít jiného boha mimo mne.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti svého otce i matku svou, abys dlouho žil a dobře se ti vedlo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nevydáš proti svému bližnímu falešné svědectví.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Nepožádáš statku bližního svého.

Desatero Božích přikázání znovu přečtených

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, jediný, který má moc, aby tě vyvedl z otroctví, které tak často nazýváš svobodou.

1. Odhoď všechny své idoly a náruživosti, které ovládají tvé srdce. Pamatuji, že je pouze jeden Bůh ve třech Osobách.
2. Měj v úctě vše, co jsi od Boha obdržel, především cti Jeho Jméno i Slova zapsaná v Bibli.
3. Pamatuji na to, aby sis nacházel čas na obnovu svého srdce skrze odpočinek a srdečné setkání s Bohem, jako dvě milující se osoby. Pochop, že zachováním nedělního a svátečního klidu chráníš sebe.
4. Cti otce i matku a také přírodu; všechno, co dává život, abys mohl žít dlouho a šťastně. Pamatuji, že na světě nejsi sám.
5. Být člověkem je veliký poklad; nezabíjej, ani neprovokuj smrt nikoho od početí, až dopřirozené smrti. Pamatuji, že pouze Bůh je Pánem života a smrti.
6. Láska mezi mužem a ženou má být věrná; je to dar, který má věrně opatrovat, v opačném případě zkazíš život sobě i jiným.
7. Neber nikomu to, co mu patří; naopak se svým bližním se rozděl svým chlebem a tím, co vlastníš.
8. Tvá slova by měla vést k budování společného štěstí; vyhýbej se lži, pomlouvám, a všemu tomu, co narušuje jednotu.
9. Láska mezi dvěma osobami má být pro tebe svatá; nedopusť, aby byla zničena. Žádostivost nikdy nenazývávej láskou.
10. Odhoď od sebe každou žádostivost a pohrdání; dovol, aby celý tvůj rozum a celou tvou bytost ovládala snaha prokazovat dobro každému. Zkus být chutný krajíc voňavého chleba.

P. Josef Pochwat MS

Jak získat odpustky pro duše v očistci

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den můžete při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu můžete získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen duším v očistci, jestliže po splnění obvyklých podmínek navštívíte hřbitov a pomodlíte se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze při návštěvě hřbitova získat takovýmto způsobem odpustky částečné.

Svátost smíření není nutně přijímat každý den. Stačí ji vykonat před začátkem týdne modlitbe za zemřelé, v jeho průběhu, nebo až v dalších dnech po jeho skončení. Svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce jsou nutné každý den, kdy chcete plnomocný odpustek získat.

Kristus je králem božské Lásky

Slavnost Krista Krále. Tento svátek byl vhodně umístěn na poslední neděli liturgického roku, aby se dalo najevo, že Ježíš Kristus je Pánem času a že v NĚm nachází naplnění celý plán stvoření a vykoupení. Postava Krále-Mesiáše se vyhraňuje v povědomí Izraele prostřednictvím Staré Úmluvy. Sám Bůh zvláště zjevuje Izraelitům skrze proroky svou vůli shromáždit je tak, jako shromažďuje pastýř své stádo, aby žili svobodni a v pokoji v zaslíbené zemi. Kvůli tomu poslal Krista aby vykoupil lid z hříchu a uvedl ho do Království.

II. Vatikánský koncil velmi důrazným způsobem a jasně prohlásil současnému světu, že Kristus je Pán, a toto jeho poselství bylo znovu oživeno a hlášáno Velkým jubileem roku 2000. I lidstvo třetího tisíciletí potřebuje objevit, že Kristus je Spasitel. Toto poselství musí křesťané s novou neutuchající odvahou vnášet do současného světa. Koncil také připomenul, jakou mimořádnou odpovědnost mají laikové. V síle křtu a birmování se podílejí na prorockém poselství Krista. A proto jsou povoláni, aby hledali Boží království, tím že zacházejí s pozemskými věcmi a pořádají je „podle Boha“ a také „aby plnili vlastní úkoly v církvi i ve světě pro hlásání evangelia a pro posvěcování lid“.

Mezi všemi andělskými a pozemskými bytostmi Bůh vyvolil Pannu Marii, aby ji zcela zvláštním způsobem přidružil ke královské důstojnosti svého Syna, který se stal člověkem. Právě to kontemplujeme v posledním tajemství slavného růžence. Kéž nás Maria naučí s odvahou vydávat svědectví Božímu království a přijímat Krista jako Krále našeho života a celého vesmíru.

Anděl Páně Svatého Otce 24. listopadu 2002

V označení Pán pro Ježíše Krista nejde o zdvořilostní oslovení, ale o vyjádření toho, že Ježíš je svrchovaný vládce. Jenomže ne ve světském smyslu. Ježíšovo kralování, to že je Pánem světa, se dá vidět dvěma pohledy.

Jednak v srdci člověka. Jak říká sv Pavel: „Život je pro mne Kristus a smrt je pro mne zisk.“ (Flp 1,20-21) Kristus je tak Pavlovi vším, naprostou náplní života a celým jeho smyslem. Někdy se křesťanství omezuje jen na všeobecnou víru v Boha. Takto je člověk ochuzen o osvobození, které se mu dostává, když Ježíše uzná a přijme jako Pána svého života. Jde o osvobození od nejrůznějších otroctví, obav a strachů a nakonec od vyvrhnutí všeho zla - od smrti.

Druhým pohledem vidíme Ježíše jako Pána nade vším, co existuje, co se ve světě děje. On je Pán vesmíru, Pán budoucnosti. On má poslední a definitivní slovo v dějinách! On přijde s konečnou platností soudit živé i mrtvé.

Podle P.Aleše Opatrného,Credo